

Sygn. akt III Cz 7/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Arkadia Wyraz - Wieczorek

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SR (del.) Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa Gminy G.

przeciwko A. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 października 2013 r., sygn. akt II C 604/13

postanawia:

1 zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w miejsce kwoty 416,29 zł zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 700 zł (siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2 zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Cz 7/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego A. C. na rzecz powódki Gminy G. kwotę 1.329,44 zł (pkt 1), oddalił powództwo co do kwoty 1.390,40 zł (pkt 2), w pozostałym zakresie umorzył postępowanie (pkt 3), zasądzoną w punkcie 1 należność rozłożył pozwanemu na dwie raty płatne do ostatniego dnia każdego następującego po sobie miesiąca kalendarzowego począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wyrok stał się prawomocny, przy czym pierwsza rata płatna w kwocie 695,20 zł a druga rata w kwocie 634,24 zł z tym zastrzeżeniem, iż uchybienie płatności którejkolwiek z rat skutkuje natychmiastową wymagalnością pozostałej do zapłaty należności z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia uchybienia płatności raty (pkt 4), zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 374,66 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 5).

W uzasadnieniu jako podstawę orzeczenia o kosztach procesu podał art. 100 k.p.c. Wskazał, że powódka wygrała proces w 59,47% oraz poniosła koszty w niniejszej sprawie w łącznej kwocie 700 zł, w tym wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 600 zł oraz opłatę od pozwu w kwocie 100 zł. Zaznaczył przy tym, że jako podstawę do obliczenia należnych powódce kosztów przyjął kwotę 630 zł zamiast poprawnie 700 zł.

Postanowieniem z dnia 11 października 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. uwzględnił w części zażalenie powódki na rozstrzygnięcie

o kosztach procesu zawarte w punkcie 5 wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia

3 lipca 2013r. i zmienił je w ten sposób, iż w jego miejsce zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 416,29 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz zwrócił powódce kwotę 30 zł tytułem opłaty od zażalenia.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu jako podstawę orzeczenia o kosztach wskazał art. 100 k.p.c. Powódka wygrała proces w 59,47% oraz poniosła koszty w niniejszej sprawie w łącznej kwocie 700 zł, w tym wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 600 zł i opłatę od pozwu w kwocie 100 zł. Stąd należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 416,29 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. O zwrocie uiszczony opłaty od zażalenia Sąd orzekł na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1e ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r., nr 90, poz. 594 ze zm.).

Powódka Gmina G. w zażaleniu na postanowienie domagała się zmiany rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 700 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzuciła naruszenie przepisów postępowania tj.:

- art. 100 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie i uznanie, że powódka wygrała niniejsze postępowanie w 59,47 %,

- art. 98 k.p.c. przez jego niezastosowanie mimo, iż powódka wygrała postępowanie w 100 % a nie jak przyjął Sąd pierwszej instancji w 59,47 %, czego konsekwencją było tylko częściowe obciążenie pozwanego kosztami procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka zwróciła uwagę, że pozwem wniesionym w dniu

28 grudnia 2012r. domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 2.235,60 zł wraz

z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Pozwany dokonał częściowej spłaty zadłużenia – w dniu 25 lutego 2013r. kwoty 150 zł, a w dniu 20 czerwca 2013r. kwoty 1.390,40 zł. Powołując się na judykaty Sądu Najwyższego skarżąca podniosła, że zaspokojenie przez stronę pozwaną roszczenia w toku procesu należy uznać za jednoznaczne z przegraniem

tę stronę sprawy. Wobec częściowej zapłaty już po wytoczeniu powództwa - powódka wygrała proces w 100 % a nie jak to błędnie przyjął Sąd pierwszej instancji w 59,47 %. Ponadto pozwany uznał powództwo w całości, w konsekwencji godząc się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Powódka Gmina G. wniosła w dniu 28 grudnia 2012r. pozew przeciwko A. C., domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty łącznie 2.235,60 zł

z odsetkami ustawowymi od kwot 745 zł – kolejno od 1 kwietnia 2010r., 1 kwietnia 2011r.,

1 kwietnia 2012r. tytułem opłaty za użytkowanie wieczyste.

W dniu 4 lutego 2013r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Gliwicach wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt II Nc 74/13, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany A. C. wywiódł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go

w całości i domagając się oddalenia powództwa. Wskazywał na swoją trudną sytuację życiową i materialną, która uniemożliwia mu terminowe spłacanie należności.

W dniu 25 lutego 2013r. pozwany A. C. uiszczył na rzecz powódki kwotę łącznie 150 zł (bankowe dowody wpłaty k. 20-21).

Pismem datowanym na 23 maja 2013r. powódka cofnęła pozew w kwocie 150 zł, wniosła o umorzenie postępowania i ograniczyła powództwo w tym zakresie.

Na rozprawie w dniu 26 czerwca 2013r. pełnomocnik pozwanego oświadczył, że pozwany w dniu 20 czerwca 2013r. uiszczył zadłużenie w dalszej kwocie 1.390,40 zł (bankowy dowód wpłaty k. 45) oraz że do końca lipca 2013r. należność zostanie w całości uregulowana. Wnosił o rozłożenie na raty pozostałej do zapłaty kwoty. Strona powodowa była na rozprawie nieobecna.

W świetle przedstawionych powyżej okoliczności zażalenie powódki jest uzasadnione.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że zapłata przez pozwanego w toku postępowania objętych powództwem należności skutkuje uznaniem go za przegrywającego proces, ze skutkami, o jakich mowa w art. 98 § 1 i 3 k.p.c., również w części dotyczącej zaspokojonego w ten sposób roszczenia, jeżeli tylko było ono wymagalne w dacie wniesienia pozwu (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 sierpnia 1979 r., I CZ 92/79, LEX nr 8188, z dnia 6 listopada 1984 r., IV CZ 196/84, LEX nr 8642). W wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę. (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010r., V CZ 1/10, niepubl.; z dnia 10 lutego 2011r., IV CZ 111/10, niepubl.; z dnia 24 sierpnia 2011r., IV CZ 34/11, niepubl.; z dnia 12 stycznia 2012r., IV CZ 117/11, niepubl.; z dnia 12 kwietnia 2012r., II CZ 208/11, LEX nr 121457; z dnia 7 marca 2013r., IV CZ 8/13, LEX nr 1318484).

W okolicznościach niniejszej sprawy pozwanego należy uznać za stronę przegrywającą proces w rozumieniu przepisów o kosztach procesu oraz obciążyć go kosztami postępowania w całości na podstawie regulacji art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Roszczenie strony powodowej w chwili wytoczenia powództwa było bowiem wymagalne, podjęła ona przed wniesieniem sprawy wszystkie niezbędne czynności w celu uzyskania od pozwanej należnego świadczenia bez konieczności wytaczania procesu, zaś pozwany nie uiszczył należności w terminie oraz nie kwestionował swojego obowiązku świadczenia.

Sąd Okręgowy, biorąc powyższe pod uwagę, na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania zażaleniowego orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. § 6 pkt 1 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, biorąc pod uwagę że pozwany uległ w całości w postępowaniu zażaleniowym. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 60 zł oraz opłata od zażalenia w kwocie 30 zł.

SSR del. Marcin Rak SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Magdalena Balion – Hajduk